

tikus történetszemléletének torztükréből felénk tekintő, saját koruktól elszakadt, vértelen álomképeket, mesébe való ideáialakokat keressük és tiszteljük, hanem koruk légkörében élő, igazi emberi nagysággal megáldott és igazi emberi hibákban leledző, húsból és vérből való hőseinket, a magyar faj és nemzet emberségükben hatalmas képviselőit. Ne féltsük őket a tudományos értékelés embereken átvilágító reflektorától. A mi nagyjaink nem szorultak hibáik leplezésére, nem szorultak hamis dicsfényre, aminthogy a magyar nemzetnek sincs semmi leplezni valója. Történetünk nem romantikus hőstörténet, hanem igazi emberi történet, erényekben és hibákban egyaránt emberi személyeknek és cselekvéseknek dicsőségben és szomorúságban egyaránt gazdag története. Ezt a történetet vizsgálva és megelevenítve, feladatunk csak az igazság keresése lehet. Ha tudós meggyőződéssel keressük a történeti igazságot, ha igazat frunk, nincs mit szégyellenünk, hiszen már Zrínyi Miklós megmondotta: «egy nemzetnél sem vagyunk alábbvalók!»

*Hóman Bálint.*

## VIRRASZTÁS.

*Elkerül a csöndes álom,  
Nyugodalmam nem találok.  
A virrasztás örök élet!  
Csak még egyszer meglelnélek  
Édes álom, de óvnlak,  
Drágább kincsem nem vón nálad!*

*Csak esengek már utánad,  
Rabságba tart erős bánat.  
Mint az árnyék éjféltében,  
Növekedik rémítően.  
Reménységem gyenge mécsét  
Rohamozza ezer kétség.*

*Védem, óvom, mindhiába!  
Egyre kopik kis világa.  
Mi lesz vélem, hogyha mégis  
Ellobban e gyenge mécs is?  
Tudom, akkor jöhet reggel,  
Én már többet nem kelek fel.*

*Réz Gyula.*